

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 103. De iis, quæ ad Missam, divina officia, Ecclesiæ cultum, & ad
Ecclesiasticos spectant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

rintque se omnino ab earum consuetu- Sæcul. XVI.
A.C. 1569.
dine, Episcopus, etiam Tridentini Con-
cillii auctoritate, tam excommunicatio-
ne, quam aliis præterea pænis, severe
agat.

§. CIII.

*De iis, quæ ad Missam, divina offi-
cia, Ecclesiæ cultum, & ad Ecclesia-
sticos spectant.*

Alter titulus de Missa, Divinis offi- Labb. p. 349.
ciis, aliisque ad Ecclesiasticos spe-
stantibus agit, ac triginta sex decreta
complectitur, quorum primo decerni-
tur, ne alienæ Diæcesis Clerici absque
commendatitiis literis ab ullo Episcopo
recipiantur.

II. Præcipitur, ut Missas celebra-
di facultas sexto quoque Mense ex Su-
perioris concillii decreto renovetur.

III. Prohibentur omnes Sacerdotes,
ne in Monialium Ecclesiis, ac ne in iis
quidem, quæ Episcopi curæ subjectæ
non sunt, etiamsi illis ubique celebra-
di facultas generatim, nisi a Sede A-
postolica eis data esset, Missæ sacrum
facere audeant, præterquam cui nomi-
natim id ad Episcopo concessum est.

IV. Ab Ordinis sui munere suspen-
duntur Canonici, si præscripto tempo-
re

Sæcul. XVI. re Missam celebrare contempserint, vel
A C. 1569. neglexerint.

V. Eadem pæna imponitur illis, qui ex beneficii onere Missam dicere tenentur, & huic legi non satisfaciunt.

VI. Præcipitur, ut tunc, cum Corpus Jesu Christi Domini sustollendum est in Missa conventuali, & in ea item Missa, quæ in unaquaque parochiali Ecclesia a paracho celebratur, signum sono campanæ detur: cujus soni significatione fideles, qui in Ecclesia Missæ Sacrificio non intersunt, admoniti ad tanti, tamque magni mysterii, ac beneficii recordationem animum excitantes, mente supplici religiosas preces pie adhibeant.

VII. Mandatur, ut Processiones intra Octavam Corporis Christi non fiant, nisi quibus Ecclesiis Episcopus concesserit, iisque facultatem tantum det, ut mane, non a prandio habeantur, nisi temporis injuria impediret, quo minus mane obiri possent.

VIII. Lex imponitur, ut tunc, cum primum per Metropolitanæ literas Concilii provincialis celebrandi dies Episcopis significata fuerit, ipsi curent, ut in omnibus, & urbis, & Diæcesis suæ parochialibus Ecclesiis, quinta quaque feria, in singulas hebdomadas, quoad illud de more absolutum, ac dimissum erit,

erit, Missa de Spiritu Sancto celebretur. Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

IX. Agitur de veneratione Ecclesiis debita, atque ab iis exhibenda, qui vel publicis supplicationibus, vel exequiis interfunt.

X. Sancitur, ut sexta quoque feria, in singulas hebdomadas paulo ante horam nonam, signum in unaquaque Ecclesia, campanæ sono detur, quo fideles admoniti, eadem hora Jesu Christi Domini passionem omni intima mentis pietate recolant, terque Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam ex animo pronuntiantes, quadraginta dierum indulgentiam, quam in sua quisque Episcopus Diæcesi concedat, consequantur.

XI. Episcopi curare jubentur in sua quisque Diæcesi, ut officia Divina, quæ singulis Canonicis horis præstari debent, & publice in Ecclesia, & privatim a singulis Sacerdotibus, clericisque inferioris Ordinis, qui illa obire debent, celebrentur, & peragantur ad præscriptam Breviarii Romani nuper editi rationem, nisi tamen Ecclesiæ ejusmodi sint, in quibus ex veteri consuetudine, prout summi Pontificis Pii quinti literis, eo nomine confectis, cautum est, alius ritus, aliaque ratio adhibeatur.

Sæcul. XVI.

A C 1569

XII. Rituum disciplina, studiumque inculcatur.

Cetera decreta respiciunt ritus Ecclesiasticos, eapropter decreto decimo tertio sancitum, ut in singulas hebdomadas Canonici conventum celebrent, in quo ante omnia profana negotia agatur de Divinis officiis, & de illis, quæ ea negligunt.

XIV. Præcipitur, ut mortui funus ejusve, qui ejusdem Ecclesiæ, aut in ea dignitatem obtinebat, Capituli sumptibus a reliquis Canonicis fiat.

XV. Admonentur Parochi vicini, ut Clericum, ubi ægrotat, statim invitant, ac sacram Eucharistiam, & cum opus erit, sacrum extremæ Unctionis oleum. Idem Parochus vicinior eidem ministrat, atque illius morientis animam Deo religiosis precibus commendat, ejusque mortui funus celebrari curet, ac quævis ad defuncti animæ salutem Missæ Sacrificium faciat, ac decimo post die omnes in defuncti Ecclesia conveniant, ubi Missam ritu solemniori celebrent.

XVI. Candelas relinqui deciduntur Sacrificiæ illius Ecclesiæ, in qua mortuus fuit sepultus.

XVII. Ecclesiæ monentur, ne piis legatis privent illos, quibus hæc sunt destinata.

XVIII. Prohibetur, ne quis ad templum

Sæcul. XVI.
A. C. 1569.

ornanda ejusmodi peristromatis, aulæisque utatur, quæ obscænis figuris intexta sunt, neque item pictas imagines, & signa adhibeant, quæ vel Ethnicorum hominum, vel aliarum rerum, loci sanctitati repugnantium, formam, ac speciem præferant.

XIX. Ornamenta Ecclesiæ ad usus profanos adhiberi vetatur.

XX. Hæ vestes, & Ornamenta in Missæ Sacrificio, ceterisque divinis officiis ne prius adhibeantur, quam solemnibus precibus ad Episcopo, vel ab alio, qui auctoritatem habet, benedicta sint.

XXI. Pariter Libri Sacri Veteris, & Novi Testamenti, volumina item Sanctorum Patrum nostræ fidei interpretum, tum scripta etiam Ecclesiastica, quibus res, & verba Divina consignata sunt, etsi temporis vetustate omnino consumpta, ad rerum tamen vilium, ac sordidarum usum ne ullo pacto convertantur, sed in ignem potius conjiciantur.

XXII. Curet Episcopus, ut non laicorum hominum ædes in posterum ædificentur, quæ Ecclesiarum parietes ulla ex parte attingant: sique vero fenestræ, siue Ecclesiasticarum, siue laicarum ædium in ipsis Ecclesiarum parietibus insunt, unde in Ecclesias conspectus sit, efficiat, ut duobus saltem post hujus

Sæcul. XVI. concilii promulgationem mensibus ob-
A. C. 1569. struantur.

XXIII. Interdicitur, ne in Ecclesia laici homines de rebus profanis, aut de iis, quæ ad ipsam Ecclesiam non pertinent, congregationes, concilia, vel quæ Parlamenta publica dicunt, habeant,

XXIV. Episcopus prohibeat, ne in ullis eleemosynarum oblationibus, quæ cuivis Ecclesiæ fiunt, musica instrumenta, organo excepto, in Ecclesia adhibeantur, neve alia fiant, vel gerantur, quæ domo Dei indigna sunt: item vetet, ne puellæ eleemosynas Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum hominum nomine quærentent: nisi modeste sint vestitæ.

XXV. Monetur Episcopus, ut ipse tertio quoque mense saltem, nisi iusta causa impeditus sit, seminarium visite, in eoque visitationis munere, etiam si modo ei videbitur, alios doctos, & pios viros adhibeat, & tum de Magistrorum diligentia, tum de progressibus quos & in vita, disciplina, & in literarum studiis seminarii clerus habuerit, accurate inquiret.

XXVI. Diaconi, Subdiaconi, & reliqui inferioris ordinis Clerici jubentur, ut confessionem, & communionem frequentent, prout superiori Synodo Provinciali præscriptum eis est: confiteantur

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

tur autem iis tantum sacerdotibus, quos ad audiendas eorum confessiones idoneos Episcopus, & in urbe, & in Diœcesi comprobabit: dummodo talis sit numerus ejusmodi Sacerdotum, ut confiteri volentes delectum habeant inter illos: sacræ vero Eucharistiæ communionem in propria Parochia, vel in alia Ecclesia, quam Episcopus statuere, diebus festis percipient, idque in Missa solemni fiat.

XXVII. Mandatur, ut Canonici, alique Clerici prædicationi, ac lectionibus, quas ipsis Episcopus præscripserit, interfint.

XXVIII. Clerici, qui certæ ecclesiæ ministerio adscripti non sunt, Dominicis, festisque singulis diebus in parochiali ecclesia, in cujus finibus eorum quisque habitat, vel Ecclesiasticum beneficium obtinet, quod residentiam non requirit, aut in ea, quæ Episcopo videbitur, rectori operam, atque adjumentum navent ad Divina officia celebranda; porro Rector tertio quoque Mense desuper Episcopo referat.

XXIX. Episcopus Sacerdotes aliquot vitæ integritate, & scientia probatos in urbe deligat, a quibus Clerici inferioris ordinis, sæpe convocati, vitæ Ecclesiasticæ moribus instituantur.

XXX. Agitur de modo, quo conven-

ven-

Sæcul. XVI.
A. C. 1569.

ventus inter Parochos circa res Ecclesiasticas habendi sint.

XXXI. Præscribitur habitus Ecclesiasticus pro iis, qui in dignitatibus constituti sunt, necnon pro ceteris.

XXXII. Clericis injungitur, ut nullas mulieres etiam quavis dignitate illustres, doceant legere, scribereve, aut canere, aliove cujusvis generis musico instrumento sonare, nisi ii sint, quibus ætate, moribus, & vita probatis, Episcopi judicio id permissum est, facultate ab eodem scriptis data: item inhibetur, ne libris de musico cantu obscene, vel parum pudice conscriptis illi utantur.

XXXIII. Agitur de conviviis, quæ Parochus exequiarum causa, vel ob alias rationes instruere tenetur, ubi frugalitas commendatur.

XXXIV. Parocho injungitur, ne in suis ædibus nuptias fieri permittat, neve ibidem propter nuptias quidem fabretur, vel comœdiæ, aut spectacula agantur.

XXXV. Episcopo mandatur, ut Clericum alienum, qui in propria Diœcesi deliquerit, & ad suam Diœcesim confugerit, proprio illius Episcopo petenti remittat, & si talis Clericus delinquerit, illam comprehendi, & ad illum mitti curet.

XXXVI.

XXXVI. Præcipitur, ut is, qui im-
 petrata ab Ecclesia discedendi facultate,
 aliquamdiu abfuerit, mensis faltem spa-
 tio, postquam redierit, Episcopum de
 suo ad Ecclesiam reditu certiozem fa-
 ciat.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1569.

§. CIV.

*De iis, quæ ad bona, & jura Ecclesia-
 rum, piorumque locorum attinent.*

Tertius Titulus, viginti duobus decretis
 absolutus respicit bona, atque Eccle-
 siarum jura, ubi in primo decreto decla-
 ratur, quod is, qui deinceps Ecclesia-
 stici beneficii possessionem adipiscetur,
 ejus beneficii titulum, etiam antea non
 monitus, ad mensum Ordinario suo
 ostendat.

II. Fit monitio, ut caveant Episco-
 pi, ne passim, atque indistincte omnes
 beneficiorum Ecclesiasticorum cessiones
 admittant.

III. Præcipitur, ut Canonici, quam-
 primum erunt adscripti, atque admissi,
 mox proventibus fruantur, ac prava
 tollatur consuetudo eorum, qui ab eis
 petunt, ut per sex Menses choro adsint,
 quin eis distributiones concedant.

IV. Abrogatur usus, vi cujus Cano-
 nicus nuper creatus, quos fructus præ-
 bendæ suæ primo anno percipiet, eos
 omnes, vel aliquam eorum partem fa-
 bricæ